

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ บราห์มินทางจิตควรจะมีความรักต่อกันและกันอย่างมาก พบปะกันและอภิปราย แล้วตัดสินใจถึงวิธีการที่จะให้คำแนะนำของพ่อที่แท้จริงแก่ทุกคน
- คำถาม:** บนพื้นฐานของศรัทธาใดที่ลูกๆ สามารถทำให้โชคของลูกสูงส่ง?
- คำตอบ:** ก่อนอื่นใด ขอให้ศรัทธาในสติปัญญาของลูกว่าผู้เดียวที่กำลังสอนลูกอยู่ที่นี่คือพระเจ้าด้วยตัวท่านเอง และลูกต้องประกาศสิทธิในโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูก (หนึ่งร้อยเท่า-สุมะเกีย-โชค) จากท่าน เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะศึกษาเล่าเรียนกับท่านทุกวันและสามารถทำให้โชคของลูกสูงส่ง ศรัทธาของพ่อคือ: ลูกๆ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนทุกวันไม่ว่าจะอยู่ภายใต้สถานการณ์ใดๆ หากลูกไม่สามารถมาชั้นเรียนได้ให้อ่านมูรลีที่บ้าน
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก พวกเรากระหายต่อหนึ่งหยด!

โอมซานติ ลูกดวงวิญญาณ นั่นคือ ลูกๆ รู้ว่าพวกเราดวงวิญญาณเป็นเช่นจุด พวกเราเป็นเหมือนดวงดาว อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณจะตระหนักรู้จักพ่อของตนเองได้อย่างไร? ไม่มีใครในโลกรู้จักตนเองหรือพ่อ ลูกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นจุด ลูกเล็กมาก พ่อเองก็สุดแสนเล็กด้วย พ่อสูงสุดไม่ได้ใหญ่กว่าดวงวิญญาณ ร่างกายอาจใหญ่หรือเล็ก เวลานั้นลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา แม้ว่าใครบางคนอาจจะรู้ว่าดวงวิญญาณเป็นจุดเล็กๆ ความอัศจรรย์ก็คือดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดขึ้นที่กอดอยู่ในเขาด้วย จนกว่าดวงวิญญาณได้รับการคำจูนของร่างกาย ไม่เช่นนั้นเขาไม่สามารถเล่นบทบาทได้ ท่านเองเดียวกัน ดวงวิญญาณสูงสุดเองก็เล็กเช่นเดียวกันกับพวกเราดวงวิญญาณเช่นกัน แต่เหตุใดท่านจึงถูกเรียกว่าพ่อ? เพราะท่านบริสุทธิ์เสมอ แม้ว่าผู้คนไม่รู้จักรู้พระเจ้า พวกเขาก็เรียกท่านว่าพ่อ เช่นที่ลูกจดจำท่านด้วยความเข้าใจ ดังนั้นพวกเขาก็จดจำท่านเช่นกัน ผู้ทำบัดดี่มากมายทั้งหมดมีพระเจ้าเดียวผู้ที่พวกเขาเรียกท่านว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น มีผู้คนมากมายที่ไม่บริสุทธิ์แต่มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนาและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เองก็เรียกหาท่านเช่นกัน พวกเขาเรียกท่านว่า: พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นท่านเป็นพ่อของทั้งหมด พ่อต้องมาที่นี่เพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ชี้หนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก เพราะดวงวิญญาณได้สะสมภาระของบาปไว้ เราเพียงแค่เขียนว่า “Be Holy” (ให้เป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์) แต่ไม่มีคุณประโยชน์ใดในการติดคิดพจน์เช่นนั้นเพราะบุคคลภายนอกไม่สามารถเข้าใจได้ สิ่งนี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ดังนั้นเหตุใดลูกยังต้องการคิดพจน์เล่า? นั้นหมายความว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์และจดจำบาบา พวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้จนกว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขา ด้วยการอยู่ในโยคะลูกจึงจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า: His Holiness นั่นเป็นสมญาของความบริสุทธิ์ ชันยาสซีเองกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์เพราะพวกเขาไม่ข้องแวะในกิเลส แม้ว่าพวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์และจดจำธาตุบราห์ม พวกเขา ยังคงต้องถือกำเนิดกับผู้ข้องแวะในกิเลส ลูกถูกบอกให้อยู่อย่างบริสุทธิ์และจดจำชีพบาบา ชันยาสซีเรียกตนเองว่าเป็นผู้สละละทิ้งการกระทำ อย่างไรก็ตามการกระทำไม่สามารถละทิ้งได้ เพียงเมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่างกายเท่านั้นจึงจะสละละทิ้งการกระทำได้ ดวงวิญญาณอยู่ในบ้าน(Supreme abode)โดยปราศจากร่างกาย จะมีการละทิ้งกรรมที่นี้ได้อย่างไร? นี่เป็นการพูดเท็จแม้กระทั่งพูดเช่นนั้น พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ได้ทำการกระทำเดียวกันกับผู้ครองเรือน การกระทำของผู้ครองเรือนมีมากมาย: ไฟบูชายัญ ทาปาเซีย การไปในการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ แม้กระทั่งชันยาสซีก็ทำเช่นนั้น ความแตกต่างเดียวเท่านั้นก็คือผู้ครองเรือนหารายได้และหุงอาหารในบ้าน แต่ชันยาสซีไม่ได้ทำ พวกเขาเรียกร้องอาหารเพราะของเขาคือหฐโยคะ พวกเขาไม่สามารถพบปะกับพระเจ้าโดยการทำหฐโยคะ มีเพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ใครๆ ก็สามารถพบกับท่านได้ และจนกว่าท่านมา มีเช่นนั้นโลกที่บริสุทธิ์ก็ไม่สามารถก่อตั้งได้ ลูกๆ ได้อธิบายอย่างมากแต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจ! ลูกๆ เขียนข่าวถึงบาบา: มีผู้คนมากมายมา เวลานั้นเราจะดูว่าใครจะประกาศสิทธิในโชคที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นผู้คนมากมายมาแต่กระนั้นสิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว່ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่กำลังสอนพวกเขาและพวกเขาต้องประกาศสิทธิในโชคที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขามาจากท่าน พ่อมองดูทะเบียนประวัติ บ้างมาที่นี้เพียง 8-10 วันในทั้งเดือนและบ้างก็ไม่มาเลย และดังนั้นพวกเขาไม่เขียนสิ่งใด หากใครบางคนไม่มาชั้นเรียน เขาหรือเธอจะอ่านมูรลีหรือไม่? ภายใต้ทุกสถานการณ์ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนทุกวัน พวกเขาทำแจ็บซาอิบสุขุมณี (คัมภีร์ของซิกข์) ซึ่งมีขนาดเล็ก เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะสามารถอ่านคัมภีร์นั้นได้ในทุกสถานการณ์ ลูกเข้าใจถึงสิ่งที่พวกเขาจะได้รับด้วยการอ่านสิ่งนั้น ไม่

เลย! บางที่เป็นเวลาเพียงชั่วครู่ ที่สติปัญญาของพวกเขาดี แต่ไม่สามารถมีผู้ใดพบพ้อได้ด้วยสิ่งนั้น พวกเขากลับมาติดกับในกิเลสด้วยและดังนั้นจึงไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดด้วยสิ่งนั้น มีคำกล่าวว่ามีผู้ที่สติปัญญาที่หยั่งรากลึกในเวลาของการทำลายล้าง นี่เป็นความจริงที่ในเวลานี้คือเวลาของการทำลายล้างและไม่มีผู้ใดรู้จักพระเจ้า พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง อย่างไรก็ตาม ลูกต้องรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร พ่ออธิบายว่ายุคทองคือตอนเริ่มต้นและยุคเหล็กคือตอนสิ้นสุด ดังนั้น ลูกต้องเข้าใจรูปกาลเวลาทั้งสามและสามโลก สามโลกคือโลกที่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตน พวกเขาพูดว่าคัมภีร์คงอยู่เป็นนิรันดร์ แต่พ่ออธิบายว่า: คัมภีร์เริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ดังนั้น ยุคทองแดงอยู่ในระหว่างกลาง ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ที่เป็นยุคทองและถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เป็นยุคเหล็ก มีปัญหาของครึ่งต่อครึ่ง ผู้คนไม่สามารถรู้ถึงในช่วงระหว่างกลางเพราะพวกเขากล่าวว่าระยะเวลาของวงจรมีหลายแสนปี ลูกควรบอกพวกเขาให้รู้จักพ่อ จงกลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารีและแล้วพวกเขาจะได้รับมรดก เมื่อผู้คนมาที่นี่ ก่อนอื่นให้ถามพวกเขาว่าพวกเขามาที่ใด พวกเขาจะพูดว่าพวกเขาได้มาหา BKs จงบอกพวกเขา: เพียงแต่คิดถึงสิ่งนั้น! ในเมื่อมีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย บราห์มา ผู้เป็นพ่อ ก็อยู่ที่นั่นด้วย ใช่หรือไม่? นั่นมีศุภนิยามมากมายและบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย พ่อเดียวจะสามารถมีลูกๆ มากมายได้อย่างไร? มีการเขียนไว้ว่าท่านคือประชาบิดาและดังนั้นมีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย ลูกควรจะอธิบายแก่พวกเขาในวิธีนี้และทำให้พวกเขาตื่นตัว โอเคเพียงแต่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้น: ประชาบิดาบราห์มาเป็นลูกของใคร? การสร้างลูกๆ มากมายเป็นงานของดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นแน่นอนที่ท่านได้มาที่นี่ ได้มีการจดจำว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้น บราห์มาเป็นแม่ ดังนั้น ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างผ่านบราห์มาพ่อแปรเปลี่ยนทุกคน พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูเพื่อให้มรดกแก่ลูก พ่อชำระลูกอย่างไร? ด้วยการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: ลัทธิศาสนาทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอเท่านั้น ทุกคนเรียกหาพ่อ พ่อคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความปิติ ผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทาง ดังนั้นพ่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ความสุขอยู่ที่ใด? ในดินแดนแห่งความสุข เวลาที่พ่อกำลังพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกจดจำสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? หากลูกเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งเหล่านี้ทุกวันและอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่นด้วย ประเด็นต่างๆ จะเฝ้าแต่เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก เมื่อลูกอธิบายแก่ใครบางคนลูกควรทำให้ผู้นั้นบันทึกลงไป ลูกควรจะทำให้พวกเขาเขียนที่อยู่ของดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ว่าพ่อคือชีวาและพวกเราจะประกาศสิทธิในมรดกของพวกเราจากท่าน ลูกควรทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตาม ใครทำความเพียรพยายามนี้? เหตุนี้เองลูกๆ ต้องอยู่อย่างตื่นตัวและทำให้ผู้อื่นตื่นตัวและวางแผนเพื่องานรับใช้ด้วย ผู้บัญชาการที่ยิ่งใหญ่ในกองทัพจะรวมตัวกันเพื่อถกปัญหา ดังนั้น ลูกๆ ที่นี้ก็ควรที่จะรวมกันด้วย อย่างไรก็ตาม บาบาสสามารถทำอะไรได้หากลูกไม่รวมตัวกัน? ในความเป็นจริงลูกๆ บราห์มินควรจะมีความรักอย่างมากต่อกันและกัน ลูกควรจะถูกปัญหาและเลือกวิธีการที่จะอธิบายให้แก่ใครบางคน จงมองดูว่า มีวัดมากมายที่สร้างให้แก่ลักษมีและนารายณ์ ลูกควรจะพบปะกับผู้ที่สร้างวัดเหล่านั้น: ท่านสร้างวัดเหล่านี้ แต่ท่านรู้ไหมว่าพวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขาอย่างไรและพวกเขาได้สูญเสียอาณาจักรของพวกเขาไปอย่างไร? ภาพของศตวรรษนั้นดีมาก เรื่องราวของ 84 ชาตเกิดในภาพดีมาก ลูกควรจะทำภาพนี้ในขนาดที่ใหญ่ขึ้น บาบาสพูดว่า: เมื่อใครบางคนมา ให้ถามพวกเขาอย่างมีศิลปะว่า: ท่านเคยศึกษากีตะไหม? ดังนั้น บอกฉันชีวา ใครคือพระเจ้าแห่งกีตะ? ลูกควรจะอธิบายอย่างมีศิลปะในวิธีนี้ มีคำกล่าวไว้ว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้น บราห์มานี้คือแม่และลูกควรจะมีความสัมพันธ์กับท่าน หากลูกไม่มีความรักต่อท่าน ทุกสิ่งก็จบสิ้น ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อได้อย่างไร? สงครามของลูกเป็นไปกับศัตรูเก่า ไม่มีผู้ใดแม้กระทั่งรู้ว่าสามารถมีสงครามกับราวัน พวกเขาพูดว่าเรือของสัจจะจะไม่จมแต่จะไม่จม ดังนั้น เรือก็โคลงอย่างมาก! ในชุมนุมทางจิตอื่นๆ ไม่มีเรื่องของเรือที่โคลง ที่นี้ สงครามของลูกเป็นไปกับมายา จนกว่าพวกเขาเข้าใจพ่อแล้ว ไม่เช่นนั้นถึงแม้พวกเขาจะเขียนสิ่งนั้นลงไป พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะกลายเป็นนกแก้วผู้ที่ซำยาทุกสิ่ง แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขาเป็นเหมือนนกแก้วป่าที่มาและก็จากไป ลูกต้องเข้าใจอัลฟานั้นมีปวงประชามากมาย แต่ไม่มีใครที่จะมาล้าหน้าเพื่ออาณาจักร นี่เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะอุทิศตนเองต่อเปลวไฟ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนกลางคืน: ในวันที่ 17 ธันวาคม 1968

ลูกๆ ได้รับการกำหนดของพ่อแล้ว: ลูกๆ จดจำพ่อ ลูกๆ พูดว่า: บาบาส เราไม่มีเวลา เวลาของลูกไปไหนกันแล้ว? แน่นอน ที่มายาต้องเอาเวลาของลูกไป มายามีพลังอย่างยิ่งเช่นกันเพราะเธอไม่ได้ใช้เวลาแก่ลูกที่จะจดจำพ่อและเหตุนี้เองลูกจึง

พูดว่าลูกจะจดจำบาบาเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือ 20 นาทีตลอดทั้งวัน นี่เป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างยิ่งที่ใครจะจดจำพ่อแม่กระทั่ง 2 ชั่วโมงตลอดทั้งวัน ลูกๆ ผู้ที่คิดว่าลูกจะจดจำบาบาเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ยกมือของลูกขึ้น! นั่นเป็นการจดจำระลึกถึงทางร่างกาย การจดจำอดีตนั้นได้ดำเนินไป ผู้เดียวนั้นคือผู้ไม่มีตัวตน ท่านไม่มีดวงตาหรือหูของท่านเอง ท่านบอกลูกๆ ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอและให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ บาบากำลังถามลูก: ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงกี่ชั่วโมง? เมื่อเด็กๆ ไปเล่นพวกเขาก็จดจำครูของเขา แม้แต่เมื่อพวกเขากำลังศึกษาอยู่ที่บ้าน พวกเขาก็จดจำครูของพวกเขา นั่นเป็นการจดจำระลึกถึงผู้มีร่างกาย สิ่งนี้ยากลำบากเล็กน้อย เหตุนี้เองบาบาจึงถามว่า: ผู้ที่สามารถคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและสามารถจดจำพ่อเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ยกมือของลูกขึ้น! อย่าได้อาย แต่บอกบาบาอย่างตรงไปตรงมา ลูกกำลังนั่งที่นี้และบาบากำลังพูดมุสลีแต่กระนั้นสติปัญญาของลูกก็เร่ร่อนไปทั่วทิศทางอื่น ใช่หรือไม่? ไม่ได้มีการสร้างสมมากนักในสติปัญญาของลูก ยกตัวอย่าง เมื่อบาบากำลังอธิบายแก่ลูกเป็นเวลา 1 ชั่วโมงในตอนเช้า และแล้วสำหรับ 1 ชั่วโมงนั้นสติปัญญาของลูกจะจดจำพ่อหรือสติปัญญาเร่ร่อนออกไปภายนอก? อย่างแท้จริง ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ที่สติปัญญาได้เร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน ลูกไม่ได้รับฟังทุกสิ่ง หากลูกรับฟังทุกสิ่งและเฝ้าแต่จดสิ่งนั้นลงไป บาบา ก็จะพูดว่าโยคะของลูกนั้นดี ดังนั้น เมื่อกำลังรับฟังบาบา ลูกต้องให้ความใส่ใจและจดประเด็นลงไปอย่างสมบูรณ์ หากสายโยนั้นขาดตอนลง ลูกก็ล้มประเด้น พ่ออธิบาย: ลูกๆ ความตายด้วยอาการหัวใจวายนั้นเป็นความตายที่หวานชื่นมาก นั่นไม่มีการควงหมุนของคำว่า “ของนั้น” หรือ “ของท่าน” ในสิ่งนั้น ขณะที่นั่งอยู่บางแห่ง ลูกก็ล้มลง ลูกอยู่อย่างสิ้นสติและทุกสิ่งก็จบสิ้น ก็เท่านั้นเอง! ลูกจะไม่พินิจในสติเลย นั่นเป็นความตายที่ดีมาก ผู้คนจะร้องไห้ แต่ลูกจะมีความสุข ด้วยการคิดว่า: ช่างน่าอัศจรรย์! ผู้ที่ตายง่ายตายมาก เขาไม่มีประสบการณ์ของความเจ็บปวดใดๆ เลย เมื่อคนตาย ก็ควรจะเป็นในวิธีการนี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว จะต้องใช้ยา นางพยาบาลและสิ่งอื่นๆ อีกมากมาย เหตุนี้เองในการละทิ้งร่องเท้าเก่าของเราขณะที่นั่งอยู่ในที่บางแห่งในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมและจากร่างของเราเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เมื่อลูกก้าวหน้าไป ลูกจะได้เห็นการทิ้งระเบิดในทันทีทันใดโดยไม่มีสาเหตุและทุกคนจะกลับไปขณะที่นั่งอยู่ในที่บางแห่ง ใบหน้าของลูกจะสดชื่นแจ่มใส เมื่อใครบางคนตายในวิธีที่ดี ผู้สังเกตการณ์จะพูดว่าดูราวกับว่าบุคคลนั้นยังคงตื่นอยู่ เขาสดชื่นแจ่มใส ไม่มีใครที่มองดูเขาจะสามารถพูดว่าในขณะนี้เขาได้ตายไปแล้ว ดวงวิญญาณกลับไปอย่างสดชื่นแจ่มใส หากดวงวิญญาณสดชื่นแจ่มใสจะมองเห็นได้จากภายนอกบนใบหน้า ใช่หรือไม่? ดวงวิญญาณไม่ตาย ดวงวิญญาณเพียงแต่จากร่างกายไป ดังนั้น ดวงวิญญาณจะจากร่างนี้ไปในความสุขอย่างยิ่ง ขณะที่กำลังยิ้ม สิ่งนี้เรียกว่าสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม นี่คือนิสภาพที่เป็นที่จดจำว่าสูงที่สุด ลูกๆ เองจะต้องจากไปในวิธีนี้ด้วย ไม่มีความใส่ใจใดต่อร่างกาย ไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะเป็นที่จดจำ เมื่อลูกจากร่างของลูกโดยอัตโนมัติ นั่นก็กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่หวานชื่นที่สุด เหตุนี้เองจึงมีการให้ตัวอย่างของงู ในยุคทอง เป็นเช่นนั้น: พวกเขาจะร่างในความสุข ดังนั้น ได้มีการพัฒนาการฝึกฝนที่นี้และการฝึกฝนนี้ก็ดำเนินไปที่นั่น ลูกๆ จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ในภาษาอังกฤษ ลูกจะพูดว่า: Most Beloved (ผู้เป็นที่รักอย่างที่สุด) ผู้เป็นที่รักอย่างสูงสุดนั้น อ่อนหวานอย่างยิ่ง ลูกไม่สามารถพูดว่าผู้คนนั้นเป็นผู้เป็นที่รักอย่างสูงสุดหรือผู้เป็นที่รักอย่างที่สุด พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อเป็นพ่อของลูก ครูและเป็นสัทครูของลูกด้วย หากลูกจะล้มครู ลูกก็สามารถจดจำพ่อได้ บาบาเป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ท่านเป็นผู้เดียวที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ หลังจากนั้น จะเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นลูกกำลังได้รับของขวัญของความรู้และลูกควรที่จะเฝ้าแต่บดเคี้ยว (ไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้) ปากของวัวเฝ้าแต่เคี้ยวเอื้อง ไม่มีความจำเป็นสำหรับปากของลูกที่จะทำงานในวิธีนี้ อย่างไรก็ตาม ภายใน ลูกต้องจดจำทุกสิ่ง พ่อเป็นเช่นนั้นเดียวกันกับลูก พ่อ นั้นแม้กระทั่งมีชั่วโมงน้อยกว่าเพราะโยคะของสติปัญญาของพ่อเร่ร่อนออกไปภายนอก บางครั้ง พ่อได้รับจดหมายจากใครบางคนที่มีความขัดแย้งกับผู้นั้นผู้นี้ มีสิ่งนี้สิ่งนั้น... ดังนั้นสติปัญญาของพ่อจึงไปที่นั่นตลอดทั้งวัน อย่างไรก็ตาม บางทีนี่เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับบาบามากกว่าลูกๆ เพราะ(ชีพ)บาบาอยู่เคียงข้างพ่อ เมื่อ(บราหฺมา)บาบา นั่งลงเพื่อจะรับประทานอาหารของท่าน ท่านก็คิดว่า: โอเค พ่อกำลังจะจดจำ(ชีพ)บาบา การจดจำระลึกถึงนั้นคงอยู่เป็นเวลาสองสามนาทีแล้วพ่อก็ล้ม การจดจำระลึกถึงโดยบินไปเหมือนกับสายลม ลูกๆ ทดลองสิ่งนี้และเห็นด้วยตนเอง! แม้ว่าเป็นเรื่องง่าย แต่การจดจำระลึกถึงก็ใช้เวลา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานลูกทางจิตอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและราตรีสวัสดิ์จากกันบึงของหัวใจและด้วยความรักที่ลึกซึ้งที่สุดจากพ่อทางจิตและดาด้า พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานลูกทางจิตอีกครั้ง

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีชีวิตอยู่ด้วยความรักอย่างมากต่อกันและกัน รวมตัวกันและเลือกวิธีการที่ลูกจะสามารถให้สาสน์ของพ่อที่จะไปถึงทุก

คนได้

2. นี่เป็นเวลาของการทำลายล้าง ดังนั้น จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว จงชำระดวงวิญญาณด้วยโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีความรู้เต็ม และเป็นตรีกาลดาชิ(ผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม)และอยู่อย่างมีความสุข และพอใจอย่างสม่ำเสมอโดยการเรียนรู้ทุกความลับของละคร
ลูกๆ ผู้ที่มีความรู้เต็มและเป็นตรีกาลดาชิไม่สามารถขุ่นมัว(naaraaz) แม้ว่าบางคนประณามหรือดูหมิ่นพวกเขา พวกเขาจะยังคงอยู่อย่างมีความสุข(raazi) เพราะผู้ที่เข้าใจทุกความลับ(raaz)ของละครไม่สามารถมีความสุขได้ ผู้ที่ไม่รู้ความลับเป็นผู้ที่ไม่มีความสุข ดังนั้น จงอยู่อย่างตระหนักรู้สิ่งนี้เสมอว่า: ถ้าลูกไม่สามารถอยู่อย่างมีความสุขหลังจากกลายเป็นลูกของพระเจ้า พ่อ แล้ว เมื่อใดเล่าที่ลูกจะเป็นสุข? ผู้ที่เป็นสุขและพอใจในเวลานี้คือผู้ที่ใกล้ชิดพ่อและตัดเทียมกับพ่อ

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างไร้เดียงสา (innocent) ต่อสิ่งไร้ประโยชน์คือนักบุญ(saints)ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***